

Adresa primatelja:

Ljudi

Gradski trg b.b.

Grad

Adresa pošiljatelja:

Šljiva Šljivić

Šumska padina b.b.

Šumska padina

15. ožujka. 2011.

Zdravo!

Ja sam Šljiva. Ja sam listopadno drvo. Rastem pokraj moje prijateljice Marelice. Proljeće se bliži i mi smo vesele jer ćemo ubrzo procvjetati. Imat ćemo prekrasne cvjetove i još ukusnije plodove. Moji cvjetovi će biti bijeli, a Mareličini će biti rozi. Dobit ćemo zelene listove. Sada smo uzbuđene, ne samo zbog proljeća, nego i zbog 21. ožujka, Svjetskog dana šuma. To je naš dan. Tada ćemo biti glavne. Volimo taj dan šuma, jer svi nastoje da šecu i posjećuju šume. Mnoge organizacije za zaštitu šuma sade drveće. U to vrijeme smo Marelica i ja najsretnije, jer ćemo dobiti puno prijatelja i prijateljica. Moći ćemo se s njima družiti, igrati, učiti o našem domu... Također ćemo moći zajedno razgovarati i veseliti se. Na Svjetski dan šuma želim ljude podsjetiti na nešto jako važno. Na moj život i na živote ostalog drveća. Znete li vi samo kako smo Marelica i ja tužne kada vidimo da netko baca svoje otpatke u prirodu?! To nam se nimalo ne sviđa. Želimo da imate svijest o tome što bacate u prirodu i kako bacate. Svoje otpatke bi trebali reciklirati. Samo razmislite o tome. Bacanje raznih vrsta smeća je jako štetno za Marelicu, naše prijatelje, naše rođake i mene. Vi ljudi ni ne znate kako mi patimo! Samo mislite na sebe, a na nas nitko ne misli. Mi dajemo kisik, vrlo važan plin za život vas ljudi i bez njega ne možete živjeti. Vi udišete kisik, a izdišete ugljikov dioksid. Kod Marelice i mene je to obrnuto. Mi udišemo ugljikov dioksid, a izdišemo kisik. To je sasvim dobro za nas jer je tako ustanovljena prirodna ravnoteža. Ali, uvijek postoji neko „ali“. Vi ljudi ste morali izmisliti automobile. Naravno, morali ste, ali bolje bi bilo kada bi na posao išli biciklom ili pješice. Tada bi spašavali drveće, a stekli bi i dobru kondiciju. Ja odmalena poznajem djevojčicu Anu i dječaka Marka. Oni su brat i sestra. Uvijek pomažu svojoj majci i svome ocu u čišćenju šuma. Oni nikada ne bacaju otpatke u prirodu. U školu idu pješice. Roditelji im idu na posao biciklom. Svojim prijateljima govore kako je važno saditi drveće i čuvati okoliš. Cijeli III.a razred je sadio drveće na brežuljku blizu škole. Njihova učiteljica je bila s njima. Nitko ne baca otpatke u prirodu. Svaki učenik ili učenica ide pješice u školu. Učiteljčin dom je malo podalje od škole, pa ona na posao ide biciklom. Cijeli III.a razred bi trebao biti primjer svim ljudima na svijetu. Oh, Marelica i ja smo jako sretni kad vidimo kako djeca čuvaju prirodu. Ali smo mi tužne, jako tužne kada vidimo da ljudi sijeku šume. Od naših prijatelja prave papir i olovke. A tek kada sijeku šume zbog ogrijeva! To je jako ružno i nekulturno. Jednom sam vidjela djecu kako se vraćaju iz škole. Pričali su o satu biologije. Raspravljali su o tropskim šumama. Tropske šume su jedna vrsta šuma, inače one su naše rođakinje, jer smo mi listopadna drveća. Od listopadnih šuma se dobiva papir, olovke, drvo za obrađivanje... Učenici su mislili da sve dolazi iz tropskih šuma. To je nekim djelom i točno, ali ne sve. Učenici su govorili o sječi šuma. Dogovorili su se kako će nastavniku predložiti ideju o sadnji drveća. Svaki učenik je obećao da će koristiti manje papira. Ili da će koristiti reciklirani papir. Isto tako sam čula jednu majku koja je govorila kćeri: „Vidiš li onu šumu tamo? Tu šumu je moj razred sadio kada sam ja bila mala. Od tada je prošlo trideset godina, a izgleda kao da drvo nije ni naraslo. Vidiš, prošlo je trideset godina od sadnje šume, a sada ti treba samo trideset minuta da posiječeš jedno drvo.“ Kada sam to čula probudila sam Marelicu i ispričala joj sve o dobroćudnom pothvatu djece i o mudroj rečenici majke. Bile smo presretne za pothvat djece, ali i ganute rečenicom majke... Jedan mali, ali vrlo važan dio za čuvanje šuma su rijeke. Mnogim šumama teku rijeke. Mojom šumom teče rijeka Lištica.

Lijepa je i brza. Marelica i ja je volimo. Rijeke su bogatstvo šuma. One čine šume još ljepšim. Trebamo čuvati rijeke, ako želimo zaštititi šume. Marelica i ja također volimo i cvrkut ptica u proljeće. Kako rekoh, bliži se Svjetski dan šuma, pa bi bilo dobro da razmislite o očuvanju i brizi za šume - pluća Zemlje. Tako sam ponosna kada čujem da sam dio pluća Zemlje. Dok vi razmišljate o mojoj poruci i očuvanju šuma, ja se idem igrati s Marelicom i doći će ptičice na naše grane te će zapjevati svoju pjesmu. Svi ćemo zajedno uživati u proljeću...Mislim da sam vas potaknula na razmišljanje o očuvanju šuma.

Veliki pozdrav od Vaše male

Šljive!